

FENT CARREERANY

MARIA DE LA SALUT

Número 174

Any XV

FEBRER, 2001

MARIA
CELEBRÀ SANT
ANTONI AMB
FOGUERONS,
CANÇONS I
CARROSSES

Sumari

Editorial i sumari	2
Actrius i meretrius	3
Festes dels Reis i Sant Antoni a Maria ..	4
Concert a l'Església	7
Recordant Maria de la Salut	8
A baix del cel de Maria	8
Bullit de Notícies	9
Demografia. Telèfons d'interès	12
El temps.	13
El calendari 2001	13
Va de Frases	14
Racó de cuina: Peus de por amb salsa	15
Talapi, l'Alqueria	16
Poemes per abans de sempre	18
Carrerany Esportiu:	
Un segle de llegendes	19
Escacs actualitat	19
F.C Mariense Senior	20
Benjamins Futbol 7	20

FOTOGRAFIES:

Magí Ferriol Bauzà
Gaspar Mas Mas
Guillem Jordà Bauzà
Maria Rosselló
Pere Mas Roig

A Internet:

www.premsaforana.com/fentcarrerany

EDITORIAL CONJUNTA DE L'ASSOCIACIÓ DE PREMSA FORANA

Demanar el que és just

Gairebé després de dos mesos i mig d'haver-se fet el II Congrés de Premsa Forana i, amb la vista posada en aquest nou any, l'Associació de Premsa Forana té endavant uns nous reptes que, sense cap mena de dubte i d'endormiment, són vitals per la seva recuperació, consolidació i renovació.

De resultes del II Congrés quedaren definits, evidentment la necessitat de posar al dia les nostres publicacions, però quedà en l'aire la relació entre les nostres revistes i les institucions polítiques que ens envolten.

És evident que la majoria de les nostres publicacions han viscut fins ara quasi igual que el dia que començaren. Amb el pas del temps, les reglamentacions administratives i socioeconòmiques, i sobretot, els seus efectes sobre la nostra manera d'ésser, han fet que les nostres publicacions quedin enrera en aquesta carrera del nou mil·lenni. Aquest va ser un dels temes debatuts al passat congrés que, la junta actual té intenció de posar-hi tots els avantatges per aquelles publicacions que no estan regulades. És necessari posar-se al corrent i ésser més competitiu.

És aleshores que queda palès que si nosaltres hi posam el remei i la voluntat per enfortir el nostre moviment, els nostres representants institucionals han de ser coherents amb les seves màximes. Al passat congrés rebérem el suport de la majoria dels nostres representants polítics. De fet, la majoria dels actuals governants coneixen de prop el nostre moviment, en el que hi han col·laborat habitualment. Les paraules dels representants polítics al congrés eren l'expressió d'una voluntat de col·laborar amb el projecte informatiu de la premsa forana.

Fins ara, però, al marge de tendències polítiques, els ingressos que obtenia una publicació de de la publicitat i convenis era una part ínfima dels diners que ingressa. És evident, doncs, que el paradigma on molts de nosaltres vivíem d'ajuts institucionals és fals i, seria bo que els actuals governants ho tinguessin present. La nostra associació formada, actualment, per 48 mitjans no reb, ni rebia ni les miques d'un hipotètic 0,7% de la publicitat institucional. En la salvetat d'ajuts puntuals, en la que hi situam el Consell de Mallorca i la Direcció General de Política Lingüística –el 2000-, les ajudes segueixen essent un estel que passa pels nostres pobles sense aturar-s'hi.

No venim a demanar almoïna al cap de cantó dels edificis institucionals, com així quedà demostrat al passat congrés; de fet existeixen mecanismes pels quals les nostres revistes puguin fer el seu camí, però no comptar amb els nostres mitjans és erroni i injustificable per part de les institucions que governen les Balears.

La premsa forana és un mitjà que, a més de complir una funció social, cultural i informativa, està ben arrelada en els entorns locals dels pobles, fins el punt que pot fer servir ben forta la seva veu per tot allò que cregui disconforme. Per ara no ho hem fet, però començam l'any perquè el 2001 pugui ser el de la premsa forana.

HAN PARTICIPAT EN AQUEST NÚMERO:

EQUIP DE REDACCIÓ:

Magí Ferriol Bauzà
Joan Gelabert Mas
Joan Gual Bergas
Miquel Morey Mas
Onofre Sureda Ribas

Antoni Fiol Morey, Miquel Oliver i Roig, Miquel Rosselló i Quetglas, i Jeroni Bergas Ferriol

EDITA: Associació Cultural FENT CARRERANY
c/e: fentcarrerany@premsaforana.com
Sant Miquel, 11 07519- Maria de la Salut

La redacció de Fent Carrerany
no es fa responsable de les
opinions dels qui hi escriuen

Nº DEPÒSIT LEGAL: PM-457/1986

ACTRIUS I MERETRIUS

"Ens cansem, en aquesta òpera, de tantes hores de guerrers aferrats a les espases i de tantes processons de donzelles" (Joan Brossa, ENTRADA GENERAL).

El món és un absurd animat que roda en el buit per a astorament dels seus habitants.¹ L'home no és més que un personatge de comèdia.²

El gran teatre del món. Actrius, emperadrius, institutrius, meretrius, ... Actors, emperadors, tutors, gigolós, ... 101.000 personatges, 100.000

màscares. Uns quants tindran que actuar a cara descoberta. *Quan l'home es mira molt a ell mateix, arriba a no saber quina és la seva cara, quina és la seva careta.³*

Cadascun és com déu el va fer i encara pitjor moltes de vegades.⁴ Tinc el món sols pel que és món: un escenari en el qual cada home hi representa un paper; i el meu és trist.⁵ Seria interessant saber quins criteris segueix el gran director a la hora de repartir els papers? (Déu, que tot ho veu, com deu divertir-se⁶). Amb la millor companyia es representa molt malament una comèdia si no és distribueixen bé els papers.⁷

Som autènticament lliures? O estem predestinats o condicionats? I en aquest darrer cas amb quin percentatge?: *És errònia i desassenyada la persecució del fantasma pèrfid que els homes anomenen llibertat.⁸ No crec en la casualitat, ni en la necessitat, solament en el destí.⁹ Un mateix no forja el seu destí, únicament el suporta.¹⁰ "... Dios mueve al jugador y éste a la pieza. Qué dios detrás de Dios la trama empieza de polvo y tiempo y sueño y agonía?"¹¹ El nigul es nega i tanmateix sap amb certesa que l'elecció està feta, que la decisió està presa. L'home del temps va sentenciar que avui havia de ploure. L'arrogant polític demanà amb sarcasme al vell filòsof: Per a què desitgen els pobres la llibertat?, sinó tenen ni diners, ni poder per a abusar d'ella. El vell filòsof és limitat a citar a R. Tagore: *La destrat del llenyater va demanar a l'arbre el seu mànec i l'arbre li va donar.**

El món sencer és un teatre.¹² La farsa està enllestida. El carnestoltes comença. El món és un teatre. Un gran teatre. De titelles, és clar. Som titelles i el teatre un món pervers. Necessitam els fils perquè ens férem així i ens articulen i així ens permeten viure. Lentament ens adaptam a la inèrcia dels fils i dels moviments. I quan, a la fi, ja aconseguim certa llibertat, certa independència, ens tallen els fils.

Diuen que la mort ens iguala a tots amb un silenci dens i uniforme. *La vida és la mica que ens sobra de la mort.¹³ En acabar la partida, el rei i el peó tornen a la mateixa capsa.¹⁴ La mort baixa el teló. Hi haurà noves funcions? Si fos així, ens oferirà el gran director l'oportunitat de canviar de paper o de participar en l'elaboració del guió? Per a evitar que la vida sigui una tragèdia, decididament simularem la vida. Descorrerem el teló, i en farem de la vida una comèdia i no deixarem mai d'actuar, no baixarem mai el teló, deixarem d'anar a l'oficina, de treballar, d'estresar-nos i el món –la vida– serà molt millor, si ens deixen escriure o destriar el guió.*

El mestre Brossa ens ensenya: *"Les banderes enraonen, però diuen mentides. Els paisatges són estats d'ànim i el temps és un desdoblament de la història. La gent emet judicis idèntics dins el desordre, encara que tard o d'hora hagi d'acceptar el seu món com una mera il·lusió. Heus aquí l'última forma de la saviesa: Mira't a fons, afirma sempre el que és i aprèn amb seny que no pots fer res més".* El món (la vida) és sols una il·lusió, més ben dit, una gran desil·lusió. Resulta que "el negre de Banyoles" en realitat no era negre, sinó tenyit. Na Quintana no escriu llibres, però tampoc els copia (un hom jo no pot confiar ni en "els negres").

Cinema dins el cinema. Novel·la dins la novel·la. Teatre dins el teatre. Vida dins la vida. No poden canviar el món, sinó és per a mal. La vida no podem millorar-la. En la literatura i, especialment, en el teatre intenten reinventar-la, dotar-la d'un sentit. De dignitat. Escenificant la mateixa vida o la vida que voldrien viure. Com els somnis fets realitats, realitats simulades.

"Tampoc siguis massa manyac, sinó que la teva pròpia discreció sigui la teva guia. Acomoda l'acció a la paraula i la paraula a l'acció, amb aquest esment especial; que no ultrapassis la moderació de la Natura, doncs qualsevol cosa que així s'exageri, s'allunya del propòsit del teatre. La fi del teatre, al principi i ara, era i és, per dir-ho així, sostenir el mirall a la Natura, mostrant a la Virtut la seva pròpia figura, al Vici la seva pròpia imatge i a l'època i el conjunt del temps la seva forma i empremta. Ara, si això s'exagera, o quasi no surt, encara que faci riure els inexperts, no pot deixar de molestar els assenyats, la censura dels quals, en la vostra estimació, deu contrapesar a tot un teatre dels altres. Ah, hi ha actors que he vist, i que he sentit afalagar a altres, i altament (per no dir-ho d'una manera profana), els quals, no tenint accent de cristians, ni de pagans, ni d'homes, es gallejaven i bramulaven de tal manera que vaig pensar que alguns jornalers de la Natura haguessin fet homes sense ferlos bé: tan inhumanament imitaven a la humanitat".¹⁵

Vivim en temps on a un hom li agradaria de penjar tota la raça humana i acabar amb la farsa.¹⁶

*No s'ha pas de considerar el teatre solament com a diversió pública, sinó com a espectacle capaç d'instruir o pervertir i de perfeccionar o corrompre el cor dels ciutadans.*¹⁷

*Res més fútil, més fals, més va i més ... necessari que el teatre.*¹⁸

L'altre dia ens deixà el besavi i quan arribà al cel (que precisament no es troba en el cel) l'ajudant del gran director, després de saludar-lo i donar-li la benvinguda, li assenyala un mirall màgic on es podia observar la desfilada del gran teatre del món: Actrius, emperadrius, institutius, meretrius, ... Actors, emperadors, tutors, gigolós, ...

-Si tinguéssiu la potestat d'elegir, a quin dos col·lectius oferiríeu la llibertat?

-Actrius i meretrius, sense dubtar va respondre immediatament el besavi. La ràpida i, tal vegada, sorprenent resposta va desorientar a l'ajudant.

-Les actrius ens delecten amb el seu bon art i la seva bellesa, però ... però ... i les meretrius?

-He dit meretrius? No ens hem entesos. No tinc res en contra d'elles (tothom té dret a sobreviure). Jo em

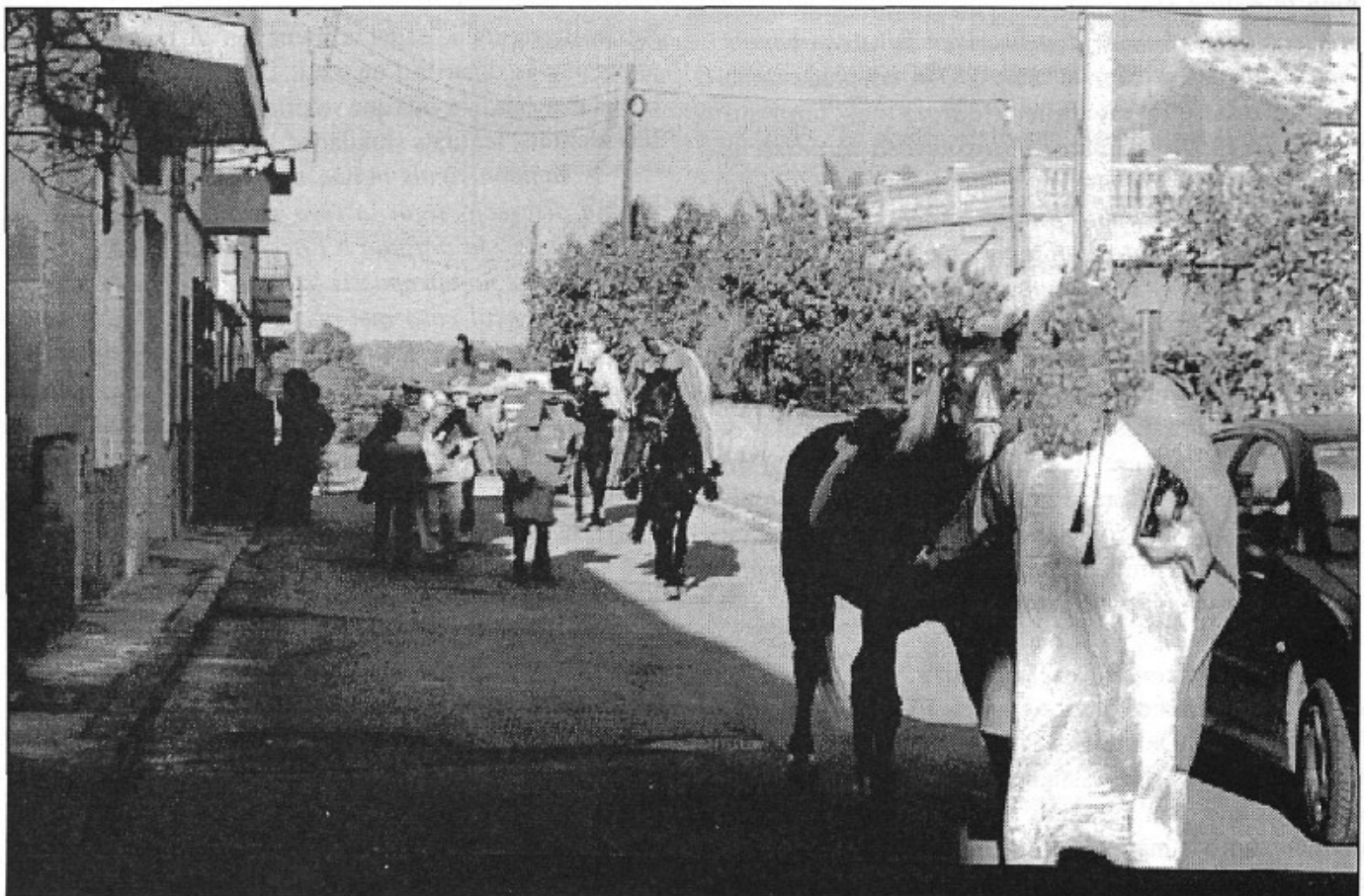
referia als poetes. Als pobres poetes, com diria en Goitysolo les velles prostitutes de la història.

**1. G. A. Bécquer (poeta romàntic). 2. Jean de La Bruyère (moralista francès). 3. Pio Baroja (novel·lista). 4. Miguel de Cervantes, l'escriptor. 5. El mercader de Venècia (Acte I Escena 1ª). 6. Jules Renard (escriptor francès). 7. Àngel Ganivet (escriptor). 8. John Ruskin (escriptor anglès). 9. John Milton (poeta anglès). 10. Gustave Flaubert (novel·lista francès). 11. Jorge L. Borges (poeta i narrador argentí). 12. W. Shakespeare, el Teatre (poeta, dramaturg, comediògraf, actor i empresari teatral anglès). 13. W. Whitman (poeta nord-americà). 14. Proverbi italià. 15. Hamlet (Acte III Escena 2ª). 16. Mark Twain (escriptor nord-americà). 17. G. M. Mª de Jovellanos (escriptor i polític). 18. I. Jovet (actor de teatre francès, 1887-1951).

(Pròximament *L'ombra del cranc és allargada*).

Jeroni Bergas Ferriol

Festes dels Reis i Sant Antoni a Maria

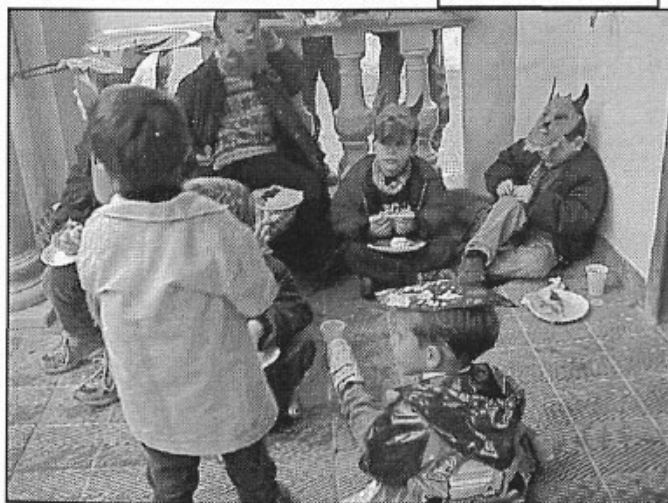
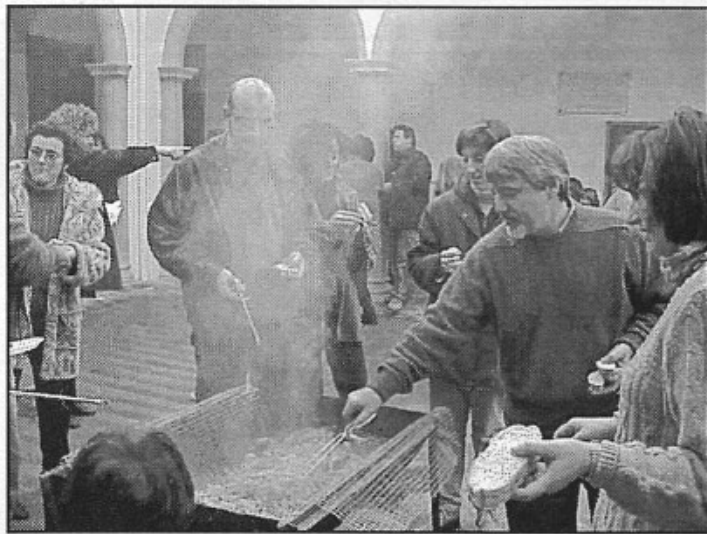
El dia dels Reis, durant tot el matí, Ses Majestats d'Orient, repartiren les juguetes per a grans i petits per tot el poble

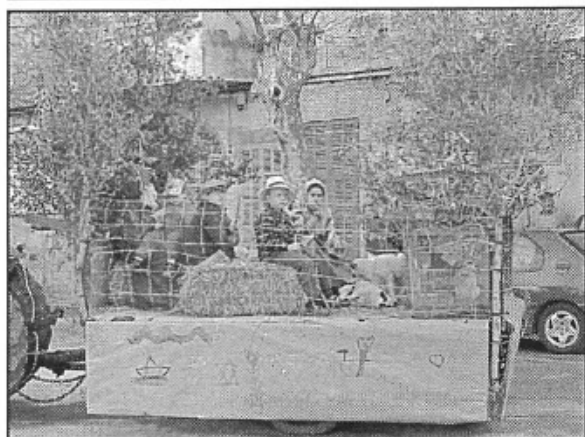

El tren que donà voltes pel poble, fou molt atractiu pels infants, tant que quasi es desentengueren de Ses Majestats

Dia 16 horabaixa, la festa començà a l'escola, amb fogueró i torrada organitzada per l'Associació de Pares i Mares, malgrat l'amenaça de la pluja. Després, el vespre, s'encengueren altres foguerons, com el de la portada, que és el de la plaça des Pou.

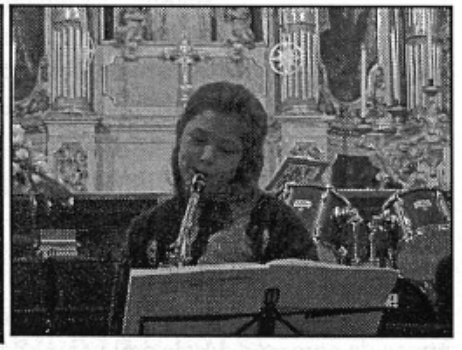

El dia de Sant Antoni, la plaça estigué molt animada tot l'harabaixa amb la beneïda dels animals i les carrosses. Aquestes foren molt nombroses, atretes pels premis que havia anunciat l'ajuntament. Espram que aquesta festa vagi millorant, any rera any, i torni a esser la festa més important del camp, el maltractat camp, mallorquí.

CONCERT A L'ESGLÉSIA

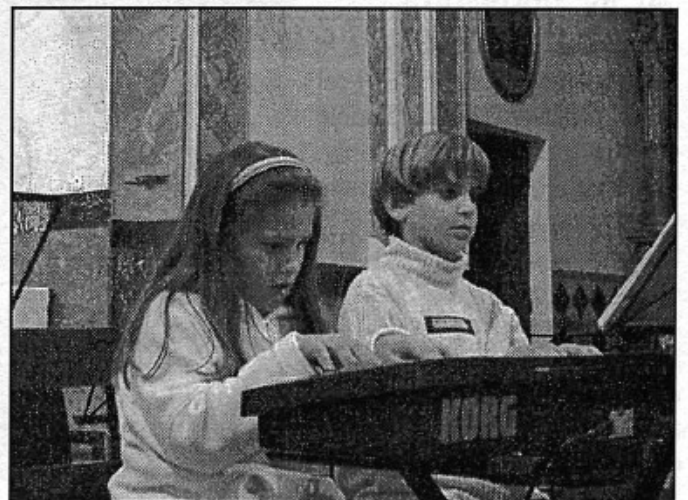

El passat dia 13 de gener tingué lloc a l'església parroquial de Maria de la Salut, un concert organitzat per l'Associació de Música de Maria.

Aquest tingué dues parts: a la primera hi intervingueren la quasi totalitat d'alumnes de l'escola de música tocant o sols o en duos, els seus instruments: saxos, clarinets, pianos, flautes travesseres, etc, ompliren l'església de notes dels aprenents de músics.

La segona part corregué a càrrec dels conjunts instrumentals Flor de Murta de Montuïri. Aquests interpretaren una sèrie de cançons dirigits per Margalida Vaquer, la qual és professora de l'escola de música de Maria.

L'acte acabà amb un refrigeri ofert per l'Ajuntament

Recordant Maria de la Salut

Segons la llegenda d'un temps molt llunyà, Maria era dels pobles de Mallorca més treballadors i més sacrificats per treballar al camp. La gent era alegre i generalment de bons sentiments; era molt religiosa i a cada casa passaven el rosari. La família vivia molt unida i totes les mares cristianes tenien una capelleta, que se la passaven de casa en casa; la qual portava la sagrada família. Era una època de comprensió, de pau i amor patriarcal. La gent es conformava amb poca cosa, no eren ambiciosos, cada un vivia dins el seu modus de vida, no creaven necessitats, ni problemes. Jornalers, obrers i els que es llogaven per missatges eren els que feien la producció de les finques, de les que vivien els més rics. Els jornalers acudien en aquella època llunyana a la plaça de Sa Quintana, davant ca l'amo en Nadal de Son Roig i allà, contractaven els jornalers amb els propietaris. Les famílies vivien més unides. Qualsevol esdeveniment: matances, casaments, comunions; tota la família i per poc parents que fossin, tothom era convidat: cosins, fills de cosins, oncles i ties. Per poc que fossin parents, tothom acudia a les matances o a altres esdeveniments que es celebraven en aquelles èpoques.

El poble de Maria pot estar ben orgullós perquè té un planter d'intel·lectuals dels més nombrosos de Mallorca. Vaig parlar amb el Director General de Cultura i me va informar que Maria és el poble del pla que té més mestres d'escola i professors d'ensenyança. En aquella època llunyana, emigraren a l'Argentina des de l'any 1914 al 1924, unes 550 persones per diferents parts d'Amèrica del Sud.

Un servidor, sempre tindrà un record, viu i encès com una flama de germanor, per tots aquells paisans nostres que emigraren per lluitar per la supervivència de la família i pel bé del poble de Maria. El poble de Maria, és un poble de força, d'uns grans sentiments, un poble que estima les seves arrels i la seva terra. Un record per tots ells i una oració per la seva ànima: els res perquè els estim i els estimaré, perquè els duc dins el meu cor. Una gran abraçada d'un servidor per tots ells.

Miquel Rosselló i Quetglas

A baix del cel de Maria

Aquest poema el dedic a tota la joventut que practica la música, la poesia, l'esport i les belles arts. Una abraçada per a tots ells.

Sonet

La reina del cel a tots vos mira
elegits per la música i l'esport;
enaltiu amb vostre so a tot Maria,
amb bellesa, amb amor i amb conhort.

Vos desitj a tots una gran sort,
ompliu nostra vida d'alegria,
quedarà plasmada vostra lira,
com la nau que arriba a bon port.

Bella joventut, plena de vida,
l'amor de Déu per tota sospira,
amb grandesa plena d'amor a dins el cel.

Que sia per vosaltres cada dia
units amb sant amor i melodia
perfumats de roses i clavell.

Un amic que vos estima.
Miquel Rosselló i Quetglas.
INCA a 2 de febrer del 2000.

BULLIT DE NOTÍCIES

CONSTITUÏDA A MARIA UNA JUNTA LOCAL CONTRA EL CÀNCER

El passat 26 de gener es constituí a Maria una Junta Local de l'Associació Espanyola contra el Càncer. Tal i com ens ho han fet arribar la Junta ha quedat de la següent manera:

Presidenta: Isabel Mestre Carbonell
 Vicepresidenta: Margalida Pira Ferriol
 Secretària: Antònia Bauzà Nicolau
 Tresorera: Margalida Bauzà Ribot
 Vocals: Margalida Font Ferriol
 Samuel Lozano Negre
 Joana Aina Tugores Mas
 Margalida Negre Vanrell
 Miquel Vives Colombram

Des de les pàgines de Fent Carrerany volem donar l'enhorabona a tota aquesta gent prou sensibilitzada amb el problema d'aquesta terrible malaltia i el encoratjam a fer feina per fer arribar la seva veu allà on sigui, alhora que els obrim les pàgines de la revista per tot el que calgui.

JERÒNIA AULET ESTRENA UNA ALTRA OBRA AL TEATRE DEL MAR

La mariera Jerònia Aulet, que actua formant part

de la **Companyia L'Ombra del Cranc**, estrenà el passat dia 30 de gener una nova obra al Teatre del Mar de Ciutat. L'obra, dirigida per Pere Fullana, duu per títol *Vides Exemplars* i és una mirada àcida i desmitificadora d'aquelles famoses històries del nacionalcatolicisme dels anys 60. Esperem que amb aquesta nova obra reeditin l'èxit que aconseguiren amb la seva primera obra, una lliure adaptació de Joan Brossa.

MARIERS A L'ESTEL

Al darrer número de la revista L'Estel, els mariers hi tenen una presència destacada. A més de sortir en Josep Ferriol, en "Pep des Forn" en qualitat d'encarregat de Viatges Martel, també es reproduïx la xerradeta que el passat mes de desembre sortí a les pàgines de Fent Carrerany. Aquella entrevista, feta a na Maria Margalida Jordà, parlava de la seva anada al Sàhara de visita als camps de refugiats del poble saharià.

Es veu que els mariers som notícia.

PREMIS FI DE GRAU DE MÚSICA

El proper dimarts dia 13 de febrer a les 19 hores, tindrà lloc a l'auditori del Conservatori Professional de Música i Dansa de Palma de Mallorca el concert per optar als premis fi de grau elemental de violí. Poden optar als esmentat premis els alumnes que han obtingut

Aquests són els integrants de la Companyia L'ombra del cranc, amb na Jerònia aulet en primer terme amb el vestuari de l'obra *Vides Exemplars*

BULLIT DE NOTÍCIES

excel·lent o matrícula d'honor en finalitzar el vuitè curs d'instrument. Aquest és el cas de na Catalina Sureda Colombram que es presenta optant a aquest premi. Els interessats en sentir una estona de bona música poden passar per l'auditori del Conservatori. L'entrada és gratuïta.

IV CERTAMEN DE POESIA "SA UNIÓ DE S'ARENAL"

Sota el patrocini de "Sa Nostra" Caixa de Balears, l'Ajuntament de Lluçmajor i l'Ajuntament de Palma es convoca el IV Certamen de Poesia "Sa Unió de s'Arenal".

Hi poden participar tots els autors que vulguin.

Presentaran dues poesies inèdites en castellà o català d'un màxim de 30 versos dels quals s'enviaran 5 còpies. Aniran sense firmar, només hi ha de figurar el lema.

El termini d'admissió acabarà l'1 d'abril de 2001.

Per a més informació vos podeu dirigir a la redacció d'aquesta Revista, a l'adreça: S'Unió de S'Arenal, Carrer Amilcar, 16 o Pl. Major, 1, 07600, S'Arenal.

MARIA DE LA SALUT ALS INFORMATIUS DE TV3

Plou poc però així i tot Maria de la Salut fou notícia als informatius de TV3 en la secció del Temps. Un dia de Gener, anau a saber quin, el presentador de torn informà de les quantitats de pluja que havien caigut i entre elles es trobava Maria de la Salut amb 3 litres per metre quadrat. Si arriba a ploure un poc més hagués estat gros.

CERTAMEN LITERARI DE CASTELLITX 2001

Els interessats en participar en una de les diferents modalitats d'aquest certamen:

XXV Certamen de poesia.

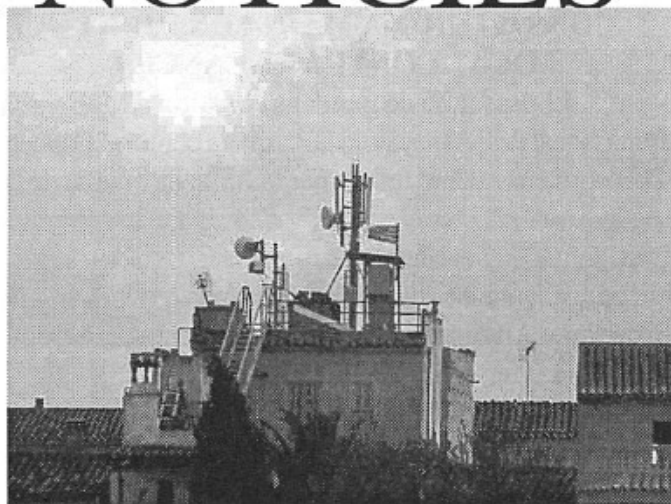
XXV Certamen de Narració Curta.

XXIII Concurs de poesia popular (glosat).

VI Premi d'investigació Castelltix.

Tenen de termini fins divendres dia 16 de març per presentar els seus treballs, que hauran de ser inèdits i estar escrits en llengua catalana.

Per a més informació podeu dirigir-vos a la Biblioteca Municipal i Punt d'Informació Juvenil d'Algaida, Tel. 971 66 56 79 i a l'Adreça electrònica: algaida@ctv.es

MARIERS A SANT ANTONI, A GRÀCIA

El darrer cap de setmana de gener, a la vila de Gràcia, a Barcelona, té lloc la ja tradicional festa de Sant Antoni. Aquesta festa, sorgida gràcies a la iniciativa del pobler Antoni Torrens duu a la vila barcelonina, centenars de mallorquins que munten foguerons, canten ximbombades i mengen a voler espinagada, sobrassada i botifarrons torrats.

Idò enguany, segons ens han contat alguns dels mariers que hi eren, han estat gairebé una trentena els mariers que hi foren presents, bé viatjant des de Mallorca, bé perquè estudien per Barcelona i no s'ho volgueren perdre.

També ens han fet saber que un dels mariers destacats fou en Toni Font que amb una ximbomba a les mans demostrà les seves habilitats com a cantaire. Diuen que pareixia un pobler més.

VIATGE ALS PIRINEUS

Els alumnes de l'escola de Maria, de 3r a 6è tenen plantejat fer un viatge a Barcelona, Perpinyà i Núria. La sortida serà el proper dilluns 19 de febrer i la tornada és dia 23. Dins del viatge dia 20, a Núria, qui ho vulgui, podrà fer una jornada d'esquí. A Perpinyà es podrà visitar el Castell dels Reis de Mallorca, mentre que a Barcelona està previst anar a veure el Museu de la Ciència.

JORNADES DE PING-PONG A ARIANY, VILAFRANCA I MARIA

Dia 13 de febrer, dia 13 de març i dia 10 d'abril tendran lloc unes jornades de ping-pong organitzat pel Comitè d'Esports del Pla, depenent del Consell Insular de Mallorca. Hi podran participar els alumnes dels

BULLIT DE NOTÍCIES

centres escolars del Pla de Mallorca. La primera jornada es celebrarà a Vilafranca, la segona a Ariany i la tercera a Maria.

ANTENES DE LES COMPANYIES TELEFÒNIQUES

L'Ajuntament de Maria ha obert expedient a les empreses de telefonia mòbil Amena i Airtel ja que aquestes havien instal·lat les seves antenes repetidores al nostre poble sense cap casta de permís, implicant així també als propietaris dels immobles on estan ubicades.

Els veïnats del carrer de Sa Raval també han fet una campanya de recollida de signatures per pressionar l'ajuntament ha seguir endavant en aquest tema fins a la retirada de les antenes de dins el casc urbà.

PERE MAS DES DE LOGROÑO

Hem rebut un correu electrònic den Pere Mas, fill den Joan s'aparellador, des de logroño i ens envia aquesta magnífica fotografia del nostre poble amb l'arc de sant Martí al fons.

També ens comunica que té una pàgina web, on hi podeu trobar articles relacionats amb Mallorca i amb

la vida pagesa. Nosaltres l'hem visitada i està molt bé, la seva adreça és www.galeón.com/peremas/

JARDINERES A LA PLAÇA

Després de la reforma de la plaça i per a millorar el seu aspecte, l'Ajuntament ha col·locat unes jardineres al voltant del cadafal de la plaça des Pou. Són d'alabar aquestes iniciatives que fan que els nostres envoltants es converteixin en espais més atractius i agradables per passar-hi els moments de lleure.

DEMOGRAFIA

ENS HAN DEIXAT:

Madò Margalida Mascaró Carbonell morí el passat dia 19 de gener a l'edat de 88 anys. Vivía al carrer de Sa Raval, número 161.

L'amo en Josep Ferriol Castelló morí el passat dia 27 de gener a l'edat de 82 anys. Vivía al carrer Major, número 46

Que descansin en pau.

BENVINGUTS:

En Bernat Darder i Quetglas va néixer el passat dia 12 de gener. És fill de Sebastià Darder Negre i Maria Jerònia Quetglas Mas.

Na Maria Bergas Buades va néixer el passat dia 17 de gener. Els seus pares són Miquel Bergas Colombram i Margalida Buades Soler.

Enhorabona als seus pares i demés família.

JA L'HAN FETA:

N'Antoni Bergas Bergas i na Maria Ques Jordà es casaren dia 6 de gener a l'Església de Maria

Que el vostre amor no acabi mai.

TELÈFONS D'INTERÈS:

AJUNTAMENT	971525002 (FAX)	971525194
BIBLIOTECA		971525688
UNITAT SANITÀRIA (cita prèvia)		971525594
APOTECARIA		971525020
ESCOLA DE DALT (telèfon i fax)		971525083
ESCOLA DE BAIX		971525252
LOCAL TERCERA EDAT		971525564
PARRÒQUIA		971525033
GESA INCA: AVARIES		971880077
BOMBERS		085
HOSPITAL MANACOR Informació		971847000
	Urgències	971847060
	Cita Prèvia	971847100
AMBULATORI D'INCA		971502850
URGÈNCIES A TOTA L'ILLA		061
SON DURETA (Centraleta)		971175000
AMBULÀNCIES S.S. (Inca)		971502850
AMBULÀNCIES		971200362
RECAPTACIÓ TRIBUTS CAIB (Inca)		971505901
ADMINISTRACIÓ D'HISENDA (Inca)		971505150

HORARIS:

AJUNTAMENT:

de 8'30 a 15 hores.

APOTECARIA:

Matí: 9 a 13 hores.

Horabaixa: 16'30 a 20'30 hores.

UNITAT SANITÀRIA:

de 9 a 15 hores.

BIBLIOTECA:

Dilluns i dimecres: de 16 a 18 hores.

Dimarts, dijous i divendres: de 16 a 19 hores.

LÍNIA MARIA-PALMA:

Sortides Maria: 8 i 15 hores. (15 h. Dissabtes no, Festius sí)

Sortides Palma: 13 (dissabtes, 14 h) i 19 hores. (Festius, 19, 15 hores)

LÍNIA INCA-MANACOR:

Cap a Manacor: 12'30 i 19'55 hores.

Cap a Inca: 9'40 i 18'50 hores

LÍNIA MARIA-HOSPITAL-MANACOR:

(De dilluns a divendres)

Sortides Maria: 7'55, 10'30 i 14'45 hores

Sortides Manacor: 11'05, 13'35 i 18 hores

PUNT D'ATENCIÓ CONTINUADA DE SINEU:

Carrer Ponent, número 3.

- Per demanar hora al servei de Pediatria heu de cridar de 8 a 14 hores al855043

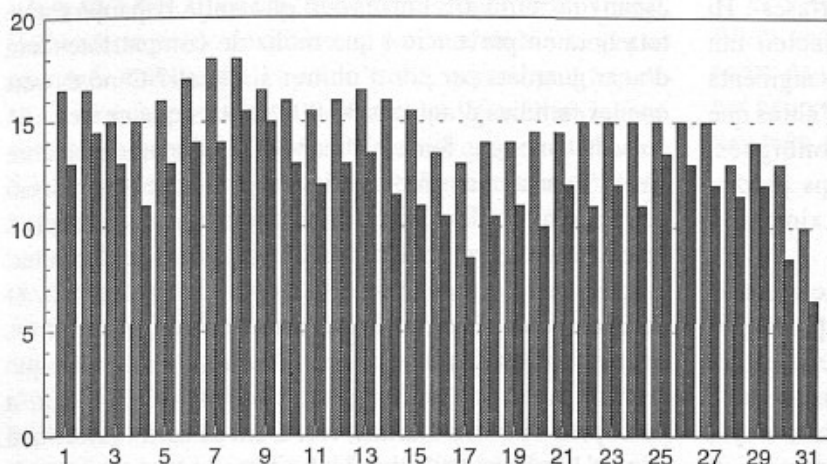
- Per urgències, a partir de les 15 hores heu de cridar al520292

- Preparació pel part, postpart, control de gestació i informació sobre anticonceptius heu de cridar al236624

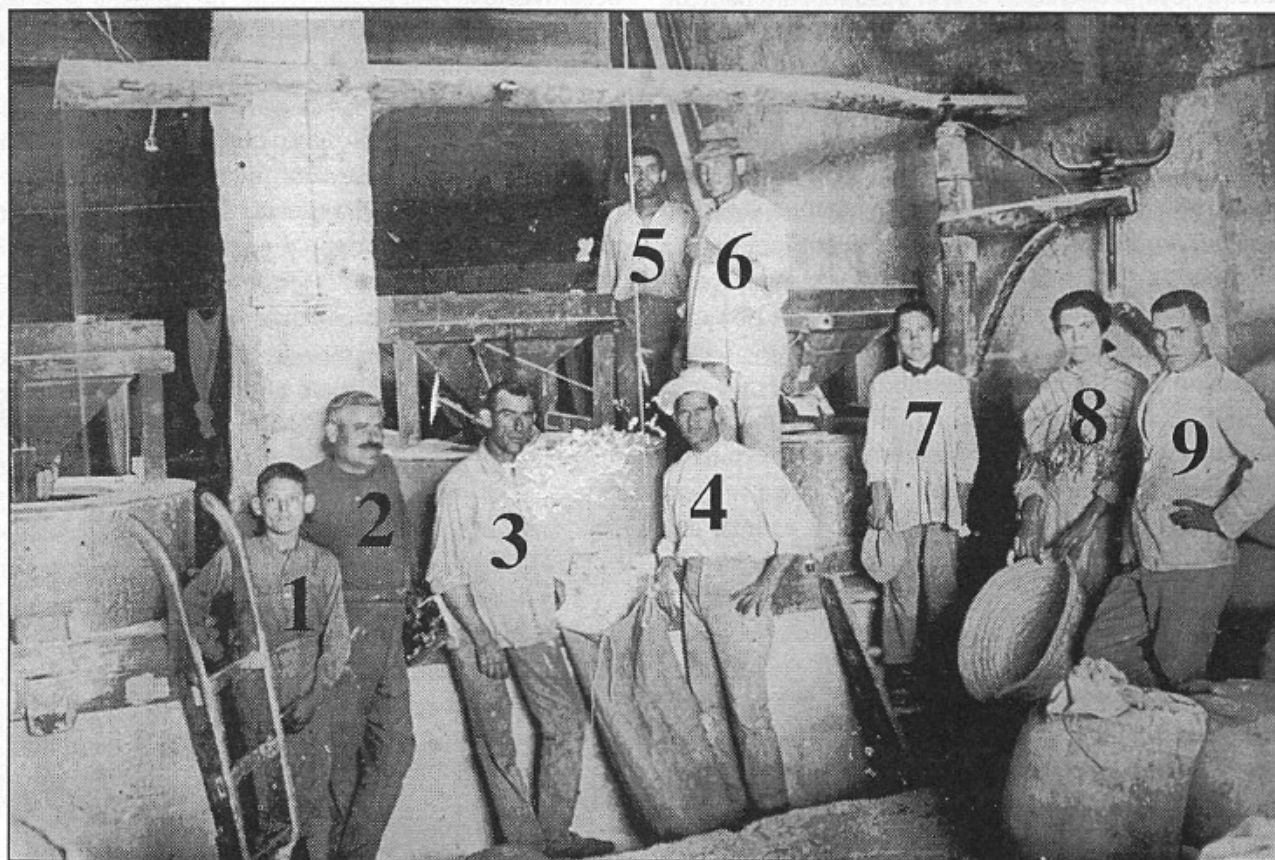
El temps

MES DE DESEMBRE

■ MAXIMES ■ MINIMES

PLUVIOMETRIA	Temperatura Màxima
Dia 23 8 l.	18 ° C (Dies 7 i 8)
Dia 27 12 l.	Temperatura Mínima
Dia 28 2 l.	6,5 ° C (Dia 31)
Dia 30 21 l.	Temperatura Mitjana
	13,5 ° C
TOTAL:43 LITRES	Mitjana Màximes
	15,1 ° C
	Mitjana Mínimes
	12 ° C

BAR RESTAURANT

"SES TARRAGONES"

Pa amb oli
i
Carn torrada

Càrrer, Petra - Sta. Margalida Km. 6'600 - Tel.: 971 52 53 15

El Calendari 2001

De les persones que surten al calendari d'enguany ens han fet arribar aquests noms:

- 1.- Pere Antoni Quetglas Sunyer (Can Poll)
- 2.- Bernat Quetglas (padrí Poll)
- 3.- Pedro Barceló Mestre (Pelo)
- 5.- Antoni Cladera (padrí del fuster Antoni Pobler)
- 6.- Martí Gual Ribas (germà de la mare del metge Pelo)

Com veis ens manquen els números 4, 7, 8 i 9. Si qualcú els coneix, us agraïrem ens ho comuniquem.

VA DE FRASES

Com diria Pero Grullo: -Hi ha frases i frases-. Hi ha frases que per la seva generositat impacten tan favorablement que com més les recordes més augmenta la simpatia respecte dels seus autors. N'hi ha d'altres que enc que quedin pel record, per ser com ambigües, demagògiques o extravagants, amb el temps perden l'interès i s'esfumen. I també n'hi ha que per ximples o deshonestes, lúnic que causen és indignació.

Entre les primeres, les que més destacaríem és aquella atribuïda a Fray Luís de León, un prestigiós ensenyant que, apartat de la Càtedra i empresonat per pressions del Poder Fàctic i Caciquil, una vegada reincorporat al seu treball, després de molts anys, sorprengué els alumnes iniciant les classes amb aquell cèlebre...: "Como decíamos ayer...". I això, com hem dit, és sublim, grandios! Un qualsevol, normalment hagués aprofitat per penjar-se una medalla, fent-se la víctima i demés... Simplement, no era un qualsevol! D'aquí l'admiració i distinció...

I entre les que assenyalam com ambigües demagògiques o extravagants, citaríem aquella atribuïda a José Antonio Primo de Rivera, un dirigent polític que proclamava "la dialéctica de los puños y las pistolas", com és:- "Amamos España porque no nos gusta"- . Frase que, confés, em desorientà quan de jovenet em vaig veure mesclat amb aquells corrents de moda (eren temps més propensos a la desobediència i rebel·lia que no al conformisme; en un terreny més abonat pel creixement del jull que no de la bona herba). No hi havia manera d'entendre-la. Com és possible, em repicava, estimar una cosa que no ens agrada, perquè no ens agrada?... Les profundes prèdiques d'aquells fanàtics monitors ens ho volien fer entendre de la següent manera: Anem a suposar, deien, que heretau un objecte, una casa dels vostres majors. L'estimaríeu, seguien, no per ser com és (la voldríeu millor), sinó que l'estimaríeu perquè és vostra!... Més o manco així eren les prèdiques d'aquells monitors de joventut. Aleshores havíem d'estimar Espanya, ens deien, no per ser com era (pobra, vilipendiada, en perill de ruptura, explicaven), sinó per la seva Història i principalment perquè no ens agradava i per això la volíem millor:- "UNA, GRANDE Y LIBRE", a més de ser nostra... Ara, passats molts d'anys, em decant per estimar, simplement, sense cap complex ni imposicions. És tan bo de fer!... Tan agradable! Tan gratificant!

I si la primera em causà admiració, i la segona confusió, he de dir que la tercera, que és del nostre president, José Maria Aznar i que resa: "ESPAÑA VA BIEN", tristament he de dir que mou a la repulsa per la seva deshonestedat i el despreci al germà proïsme (Crist digué: -Estimau-vos uns als altres-. I no digué:-Estimau-

ne més uns que els altres.), falta de sensibilitat i girar la mirada només cap a una banda (la dreta?), no crec que sigui una cosa recomanable. Com és possible llançar tal "flastomia"? Perquè Espanya deu abraçar tots els espanyols, diria jo!. I no és cert que mitja Espanya està a tota hora en prevenció i que molts de compatriotes han d'anar guardats per por d'un tret al clatell? O no és cert que les famílies d'aquests 30.000 soldats que anaren allà on no hi tenien cap feina, al "mando" del tristament cèlebre "jefe" Solana, estan preocupades pel perill de contaminació que pot venir de l'explosió de les bombes que els exemplars Ianquis llancen per tota Europa? I no parlem de Gibraltar, vergonya que anam arrossegant (i per afegitó Rota). O no és cert que a la rica Mallorca ha de sortir, entre altres, un Jaume Santandreu, per acollir aquells marginats que viurien tirats pels carrers, acollint-los a Can Gazà, a l'Hospital de Nit, a Càritas, etc. O no és cert, també, que aquest Govern de "España va bien", afavoreix amb desgravacions fiscals, aquells que no necessiten protecció i que ja tenen ingressos altíssims, sí de les "sobres", aquests privilegiats pacten contractes privats amb entitats bancàries, assegurances que els salvaran de les llistes d'espera i d'altres, cosa que no podran fer els qui solament tenen el "privilegi" del salari mínim, que com sabem són més d'un milió i mig, en aquesta Espanya nostra; a aquests no tan sols no se'ls desgrava per cap concepte, sinó que se'ls afegeix al banyat (2-4 = rusca)...

I ja que hem mencionat el salari mínim, pregunto:-És una Cacicada augmentar-lo com ha fet el Govern, recentment, en un 2%, quan oficialment declaren que els queviures (i no importa ens ho diguin perquè cadascú ho toca de prop) augmenten més d'un 4%?... Qui em respon? No serà això governar d'espatlles a la realitat? Si els "garbanzos" que tant mencionava el camarada Fraga han pujat el doble que el que han augmentat els jornals, aquests del salari mínim és clar que solament podran adquirir una part del que compraven abans! I si abans anaven curts, em voleu dir què passarà ara? VA BIEN? Això em fa recordar allò que em contava l'amic Tomeu (q.e.p.d.) Que allà

per la dècada dels 40-50, quan de bon matí preparava "sa senalleta" amb els queviures indispensables per fer el jornal, sabia que amb els diners que guanyaria aquell dia no li donaria per reposar de nou "sa senalleta" per l'endemà. I si és trist contar-ho, més ràbia fa haver-ho de dir ara quan alguna cosa semblant està passant i

quan algun desaprensiu exclama: "ESPAÑA VA BIEN"... Per l'amor de Déu!... Podrà dir: -Va Bé, per exemple un home que tingué un fill a l'atur, la companya malalta o la padrina invàlida?, deman, quan li preguntin el corresponent: -Com Va?. No! El que més podrà dir seria :-Anam Tirant!. Podria dir un batle de qualsevol poble, el de Maria, per no anar més enfora, que el poble va bé; quan li podríem recordar les coses que estan per arreglar i que ell no ignora, com per exemple, el carrer més cèntric, que als 25 anys d'haver estat obert definitivament (fou obert fa més de 60 anys i després tancat per imposició d'influents interessats, com sabem) encara hi ha trams sense voravies (perillosos, per cert), obligant els vianants a envair ala calçada, sortejant els vehicles? No!. Naturalment que no ho dirà perquè és conscient de la situació. El que podrà dir serà el mateix que l'individu aquell, o sia, Anam Tirant!, i que el poble va millor de cada dia, com així és, naturalment, faltaria més!, ja que s'ha anat i es va fent de cada dia, com és: -Un batle dugué una Casa de la Vila, nova; un altre, les faroles, a més d'una plaça nova; el següent, el Centre de Salut; el qui vingué, la piscina i la pista de tennis; un altre embellí els carrers semblant tota classe d'arbres; i els dos darrers, un obrí carrers ben necessaris i també les síquies corresponents pel més que necessari clavegueram i l'actual, ens ha enrajolat la Plaça de bell nou, s'ha comprat Ca ses Monges que passa a ser patrimoni municipal i que esperam que continuï treballant en bé del poble, que aquesta és la seva feina com a batle... És a dir: -Anam

fent!

I què has guanyat enviant aquest escrit a FENT CARRERANY per la seva publicació? Diran alguns. No res; ho sé bé. És com fer retxes dins l'aigua! També ho sé. Però ningú no em llevarà, no em privarà del meu esplai. Altres vegades ja he dit que no escric per agradar. Quan escric és perquè tenc alguna cosa a dir. I sentir-se lliure per expressar-se és una cosa gran. Us ho asseguro... Res més. Que estigueu bons us desitja el vostre amic.

*Miquel Oliver i Roig
Maria, 19 de gener de 2001.*

PD. No he volgut tocar l'assumpte dels emigrants. És massa fort! Però sí vull dir, vull fer constar que si és cert que a Espanya hi treballen 12.000 menors com es diu, o sia que si l'economia espanyola s'ha de fomentar sobre aquesta classe d'emigrants, servidor preferiria una economia més magra. Per pudor! Per vergonya!

Tot d'un cop: Avui matí, el Diari de Balears", 25 pessetes més (20% d'augment). El capvespre talar els cabells, 100 ptes més (10% d'augment). Horabaixa la dona m'envia a comprar una barreta de pa, cinc pessetes més (6% d'augment). I a la nit, encenc el caixonet i el dels "mostatxets" (així l'anomenen a Ca'n Cañellas) surt i diu que tornarà a abaixar els impostos... Els Deu Reials justs! Apaguem!

Racó de cuina

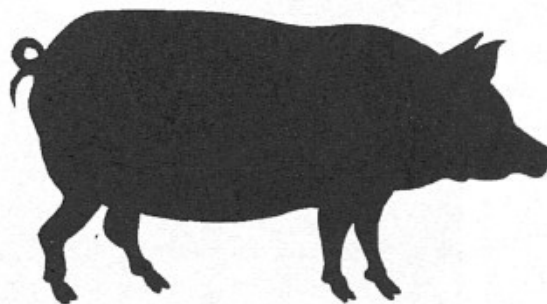
INGREDIENTS:

4 peus de porc	1 porro
1 ceba grossa	tomàtigs de ramellet
1 pebre coent	farina
sal	pebre bo
oli d'oliva	2 fulles de llorer
4 alls	pebre vermell.

Julivert.

PEUS DE PORC AMB SALSÀ

PREPARACIÓ:

Feim 4 trossos dels peus i els bullim amb aigua i un poc de sal. Quan siguem ben cuits, els traiem del brou i els deixam refredar. Guardam el brou.

Dins una greixonera preparam un sofrit. Quan l'oli és ben calent hi tiram el porro, tallat ben petit, després tallam la ceba i la hi afegim, a foc ben fluix perquè no se socarrimi. Quan està mig fet, hi afegim la tomàtiga, pelada i tallada ben petita, i els alls també a talls petits, el

llorer i un pols de pebre vermell i un poc del pebre coent, a gust. Ho deixam coure i de tant en tant hi afegim un poc de brou perquè no quedi sec.

Quan està fet el sofrit hi posam una cullerada de farina i els peus de porc, ho deixam bullir un poc ben mesclat, hi afegim un poc de julivert picat i tot seguit ho servim.

*Antoni Fiol
BON PROFIT!.*

Talapi, l'Alqueria

Descripció d'un màster que va fer en MIQUEL Rosselló i Quetglas, en el centre d'arqueologia de Palma l'any 1.980.

Solemnement assentada allà a ran del camí de na Pontons, apareix l'alqueria de Talapi, extensa com poques n'hi poguéss haver, plana com el call de la mà, rica de messes i vinya, de garrigues, d'alzinar i d'olives. El seu capell és gran, jo diria com tot un poble. Els parells d'un temps no acabaven de llaurar sementers i rostolls dins una pau sonora i meditada: la pau joiosa de Talapi. Encara en aquell temps el carretó voltava a dins l'era, estibada de garbes quan l'estol rialler de figueraleres, capell de paumes i maneguins als braços, començava la tasca de segar i dels canyissos. No ben acabada la temporada de figues, ja la vinya negrejava de most i de verema i d'olivera, reclamava collidores i més collidores i la tafona estava a punt per engrunar

l'oliva i veure rajars suaument el rajolí d'oli exquisit. A Talapi hi havia bones guardes de cavalls i egües, ramats de vaques i ovelles que allà es multiplicaven per centenars. A les cases hi havia una munió de gent; allà hi havia feina per a tothom i tots units formaven

una gran família: la dels amos i la dels missatges.

Altes i fornides aquelles cases tenien aire de fortalesa inexpugnable, amb escut de noblesa damunt la pota de mig punt. Era poderosa aquella entrada, diríem que feta aposta com és ara per temps llegendaris de bandejats gegants de rondalla. A un extrem una petita llotja de gràcils columnes renaixentistes, donava al conjunt elegància i estil.

Molt abans de l'existència de Talapi; milers i milers d'anys abans de l'existència de l'home, aquesta comarca tendria una configuració geològica molt particular: tot era mar, una mar baixa on pul·lulava una munió de peixos de petit i gran tamany, molts dels quals són espècies iguals o parecudes a les famílies encara vives dins el mar de la nostra illa. Això ha pogut ésser objecte d'estudi, gràcies a les prospeccions aquífères que al lloc de Talapi han perforat terra convertint-la de secà en verger riquíssim per l'explotació de les aigües subterrànies. Les marques, el blau que tantes vegades ha deprimint les il·lusions més optimistes dels nostres pagesos, són el llaç principalíssim i prou conegut dels fòssils, particularment dels peixos. Parlam aquí amb assessorament de geòlegs d'un temps calculat amb vuit a deu milions d'anys. Entre els vestigis

Cases de Talapi

per aquí trobats podem deduir l'existència d'un tauró o salroig gegant, l'anomenat "Carchadorón magadollop" que tendria una llargària d'uns quaranta metres, les seves dents tenien més de deu centímetres. Devia ésser impressionant la presència d'aquell colós dins el mar, diguem de Talapi, el peix més gros que ja mai no hi haurà conegut pel "gegant dels mars". I per contra, aquí pul-lulava també el petit "Gobins" de llargària insignificant, uns pocs centímetres. A una de les prospeccions fetes a la zona es trobaren noves espècies desconegudes per la ciència fins llavors que foren signades científicament com a "congermuraena" Cusieri Bauzà i Belone D'Erusmoi Bauzà. Són també abundants les restes de crancs del gènere Euriphia i mol·luscs gasteròpodes entre molts altres que podríem citar.

Són només unes notes insignificants de paleontologia aplicada a Talapi, terme del nostre estudi. Elles ens fan veure per uns moments les edats primordials de quan Talapi no era Talapi, perquè era mar, com ho eren totes les terres baixes de Huyalfàs. La recessió de les aigües i la precipitació de les moltes que baixaven de la serra anaren omplint la nostra vall fins a fer-hi possible l'assentament de la raça humana. Primer de tot, els primers pobladors, desconeguts fins avui, els foners i els homes de la cultura talaiòtica que habitaren en cavernes. Vendria més tard la dominació romana que comença l'any 123 abans de Jesucrist.

Després dels romans, els de la mitja lluna, els moros, que sempre hem dit, i per espai de segles han estat el pànic de les nostres generacions. Després dels moros, la dominació catalana obrada per l'alt rei Jaume Primer el conqueridor.

Dins les sementeres de Talapi, al lloc del Vilar, trobaren clares reminiscències de l'assentament d'una raça autòctona i llegendària que es perd dins la fosca del temps, i els arqueòlegs s'esforcen per aclarir. Era una gent hàbil com cap altra en el maneig de la fona; destra i forçada abastament per bastir raça en l'ocupació del propi hàbitat, a tres o quatre mil anys de distància no hem trobat un altre apel·latiu més expressiu i adient per ella que anomenar-la "raça dels gegants". Ells posseïen a meravella la indústria de fundició del bronze i l'art exquisit de modelar l'argila. Dels seus tallers en sortiren brons i terrisses, i escorcollant per tot arreu molt a prop de Talapi, vora el camí de Sineu, just on convergeixen els termes municipals de Muro, Llubí i sa Pobla; s'alçava un esvelt i poderós talaiot. La nostra gent el coneixia per "Claper d'en Miró". Al claper anaven a parar senallades i més senallades de pedres quan s'empedregaven les terres properes, tan menudes, a mida de la convivència, fins que el talaiot d'en Miró s'ha convertit en un camp ras, sense una menuda pedra de reminiscència. Es diu, fins i tot, que quan uns projectes volgueren urbanitzar l'albufera i l'estany gran juntament amb l'estany del boixellar, quedaren convertits

amb el "Lago Esperanza". Voltat de xalets modernistes, es va pavimentar el "lago" amb les roques ciclòpiques del gran talaiot. La boca subterrània d'una cova, allà mateix, roman tapada amb cantó i ciment. Avui no sabrien endevinar el solar concret on el claper d'en Miró, esvelt i poderós, mirava cap al cel. Les hortalisses valen més que les pedres.

A un tir de fona del talaiot hi ha una necròpolis. La rella de l'arada va destapar-la per casualitat, fa d'això més de cinquanta anys. Allà es pogué apreciar terra cremada, cendres, ceràmiques primitives i romanes, ossamenta humana i altres relíquies. Entre la ceràmica trobada hi ha un fragment de terracuita sigil·lata que mostra un ballester, genoll a terra, a punt de disparar la sageta. A l'entorn de l'any 1.950 al Vilar mateix de Talapi, un cop afortunat de gavilans va arrabassar de la necròpolis existent un bronze de respectables dimensions complet. Era un protom o cap de bou, representació possible d'alguna divinitat que seguiria la seva tribu i amb la seva tribu voldria reposar dins la necròpolis. D'aquest bronze singular, hem de dir que cridava poderosament l'atenció dels arqueòlegs, pel seu grau elevat de perfecció tècnica en la factura en els detalls anatòmics i en l'esveltesa, que el fa comparable als exemplars de Costix. La descoberta constituí dins Sa Pobla una gran satisfacció, ja que tot i no posseir el petit Museu, el Protom de Telapi és sens dubte glòria seva.

D'aquí s'alça, del fossar mateix a la llum del dia, no com a brau fetiller, sinó com a deixalla decorativa de les vitrines del museu Mallorca.

Un altre dia qualsevol sobre l'any 1.960, llaurava aquelles terres del Vilar un tractor de rella fonda i de sobte emergiren a la superfície uns enterraments. De les peces allà trobades destaca un fragment d'una figura femenina de terrissa, de dimensions molt reduïdes; seria una terracuita d'argila vermella, compacta i fina. Aquest capet femení de belles faccions, mostra la cara i part del coll. Li falta però la part posterior del cap i tota la resta del cos. El front estava vorejat per una franja estirada de cabells, pentinats cap enrera que li formaven una espècie de diadema. Dos manyocs de cabellera li baixaven, tirant-se al davant fins a l'alçada de les espatlles. La cara ha perdut l'expressió per l'erosió del temps. Els ulls a penes es noten, el nas aparegué mutilat, els llavis, en canvi, s'han pogut conservar quasi intactes, donant lloc a una boca menuda, no gens mancada de gràcia.

Què representaria aquesta petita estàtua?. Potser alguna princesa o Korai venguda de la Grècia, la "Nuredduna" de Costa i Llobera, o alguna de les nimfes protectores. Encara hi ha lloc a la imaginació. D'un tros de terrissa se'n pot idear una Balanguera Filadora i se'n pot idear una Ifigènia, la sacerdotessa del vers hel·lènic.

POEMES PER A ABANS DE SEMPRE

VAGA GENERAL

Tot semblava harmeniós.
 No sé sí just, però sí harmeniós.
 Equilibri en el oci i el treball, en l'activitat i el descans.
 Desconeixíem l'enveja i no teníem necessitats d'inquietuds
 o aspiracions dominants.
 Fins al dia que arribaren els de ciutat i crearen els sindicats
 i amb ells les jerarquies -amb la nostra ingenuïtat
 desconeixíem que eren-.
 Ara tothom vol estar un esglaó per damunt els altres.
 I d'ençà que ens hem declarat en vaga
 tot s'ha transformat i revolucionat.
 Ara ja no hi ha qui treballi, ni visqui
 al formiguer.

GEOMETRIA RAONABLE

1

Obtús. Obtús és l'angle del silenci,
 un racó obert, un mirall convex,
 una vall on resplendeixen els crits i es dispersen.
 Un racó tancat i fosc és l'angle agut de la follia.
 Com un disc ratllat, com una boja espiral infinita
 s'endinsen els crits i es queden empresonats
 i es perpetuen.

2

La línia de la vida és una piràmide invertida.
 El pensament és un cons truncat.
 L'amor un cilindre perdut dins la fosca.
 Un cercle obert la imaginació,

3

Tu i jo
 dues línies paral·leles.

CARTELL EN EL CEMENTIRI

"Es prega els inquilins
 que no facin massa soroll passada la mitjanit.
 Ens fa malbé la nostra imatge".

DE L'ORGULL I ALTRES SUÏCIDIS

Tinc els ulls enamorats
 i la resta dels meus sentits els envegen.
 Tinc recança en el meu cor
 per deixar escapar un amor de debò.
 Tinc els ulls enamorats

i la resta dels meus sentits desconeixen
 que l'enveja no corregeix els defectes,
 els augmenta, i atreu les malalties
 (tinc les orelles tapades, el nas refredat, aspres les mans i
 salada la boca).

Tinc els ulls enamorats
 i la resta dels meus sentits desconeixen
 que la humilitat no es contagia, s'aprèn
 (i tot aprenentatge requereix esforços i modèstia).

Tinc els ulls enamorats
 i la resta dels meus sentits els envegen.
 I mentrestant m'ofega la temença de no saber si demà
 la resta dels meus sentits ja hauran après estimar.

SILENCIS D'AMOR

A. A. G.

Per a què tu dormis es desvetlla.
 Passa pena per a que tu no en passis.
 Assenta per a què tu actuis.
 Calla per a què tu parlis.

Desenganya't,
 els àngels de la guarda
 són les mares.

LÀL·LIA I ELS MIRALLS TRENCATS

Malgrat et contemplis
 sola i sense companyia
 devora la teva imatge
 sempre hi haurà la meva.
 5 Ja et miris al lligador,
 a una tenda, a un bar,
 a un espill de mà
 per un intangible forat
 guaitarà la meva efigie.

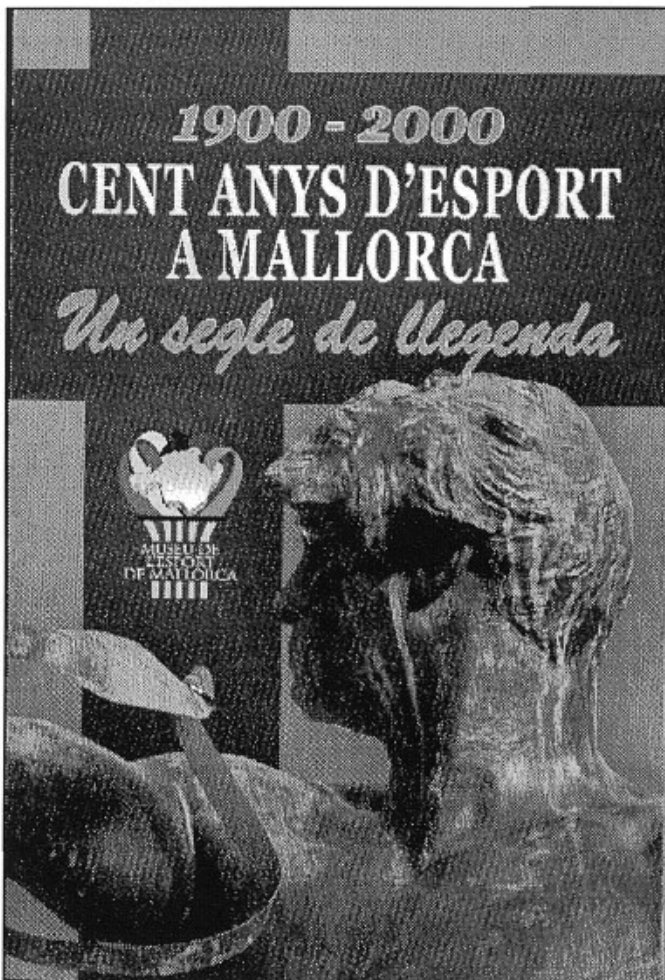
10 Si les nostres figures
 intimen,
 per què tu em defuges
 i sols penses en trencar
 de les nostres imatges
 15 l'harmonia.

CARRERANY ESPORTIU

UN SEGLE DE LLEGENDA

El passat dia 3 de Febrer es presentà en un abarrodat Teatre Principal el llibre "1900- 2000. Cent anys d'Esport a Mallorca. Un segle de llegenda", un brillant homenatge als esportistes illencs. Primerament es va visionar un preciós vídeo amb els fets més ressenyables, amb una petita gran absència: cap imatge del llegendari Artur Pomar, que juntament amb el Real Madrid i el generalíssim va ésser l'espanyol que va ocupar més imatges en els "Nodos". Després de veure les boniques imatges, Miquel Vidal (coordinador del llibre) va destacar la presència d'Artur Pomar, vingut expressament a l'acte des de Barcelona, després de 30 anys de no visitar l'illa (si aquest cronista no mal recorda n'Arturito ha tornat a l'illa en els darrers 20 anys al manco dues vegades).

Es distingiren els 12 millors esportistes mallorquins del segle: Carme Guardia, Guillem Timoner, Pep Amengual, Rafa Rullan, Andreu López, Jordi Calafat, Miquel A. Nadal, Pepote Ballester, Carles Moyà, Marga Fullana, Joan Llaneras i Xavi Torres. També reteren homenatge als pioners en el periodisme esportiu.

Portada del llibre 100 anys d'esport a Mallorca

Maria no hi podia faltar. Com no el nostre poble s'aferra a la llegenda destacant el nostre campióníssim de Pesca Albert March i Jeroni Bergas com a cronista de la història dels escacs a Mallorca. També Miquel Mascaró, Josep Ferriol i Rafel Rotger gaudiran dels seus instants d'immortalitat en la publicació de l'entranyable foto de la simultània de Gari Kasparov en l'Hotel Palas Atenea el 14 de Febrer de 1989. I com a no, aquest cronista no va poder evitar fer referència del Club d'Escacs Maria de la Salut en el llibre: "El Club d'Escacs Maria de la Salut és un club singular, l'any 1990 va organitzar el Campionat de Balears Cadet, resultant el primer trampolí per al menut Paco Vallejo que només amb set anys es proclamà Campió de Balears de menors de setze anys (a l'Octubre de 2000 a Oropesa del Mar el ja no tan menut Paco Vallejo s'ha proclamat Campió del Món sub-18). L'any 1993 va organitzar el Campionat de Mallorca Individual, l'any 1995 milità en la Categoria Preferent jugant sols amb jugadors locals, fet prou difícil en un poble de menys 1800 habitants, el 1997 publicà el llibre "Maria de la Salut, Vint Anys del Club de Mallorca".

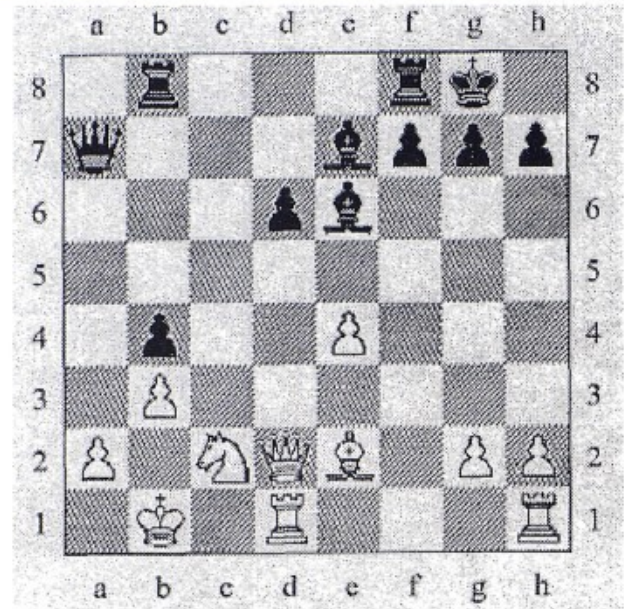
ESCACS ACTUALITAT: Campionat de Mallorca per Equips.

Començament irregular (1'5/4) del primer equip a la primera categoria, però molt esperançador comparat amb la passada temporada (1/6 i derrota a les tres primeres jornades). Bon començament d'Antoni Ballester (2/3) i de Xisco Mestre (2/3, ara de nº 2 i desaprofitant dues clares possibilitats de victòria en les dues partides que acabaren en taules). Després de les bones impressions i demostracions en el passat Individual, el tauler nº 1 comença de manera catastròfica, amb errades greus a les tres primeres partides, aconseguint mig punt i gràcies. Però sembla que s'ha refet amb una brillant victòria a la quarta ronda que va permetre empatar el matx.

Els vessa per tots els costats la inexperiència, però segurament la gran il·lusió que porten ens permetrà, poc a poc, anar tapant tots els forats, i això ens fa pensar que tornar edificar un equip filial ha estat la decisió encertada. L'equip B, que milita a la tercera categoria, va perdre el primer matx (doble volta) per la mínima (1'5-2'5, 2-2) i 3-1 l'encontre d'anada del segon enfrontament. Cal destacar Guillem Payeras amb 3/3 (va perdre a la primera ronda amb el primer equip) i els debuts a l'àmbit federat de Jaume Darder Negre, Josep Oliver Arlès, Joan Miquel Ferriol Galmés i Miquel Àngel Bergas Amengual.

CARRERANY ESPORTIU

Domesticant al Tigre: José Mª Forteza - Jeroni Bergas: 1. e4, c5 2. Cf3, Cc6 3. d4, cd4 4. Cd4, Cf6 5. Cc3, e5 6. Cdb5, d6 7. Ag5, a6 8. Ca3, b5 9. Cd5, Ae7 10. Af6, Af6 11. c3, Ce7 12. Cc2, Cd5 13. Dd5, Tb8 14. 0-0-0 ?!, Ae7 15. Rb1, 0-0 16. Ae2, Da5 17. Cb4, Ae6 18. Dd2, Db6 19. f4, a5 20. Cc2, ef4 21. Df4, b4 22. cb4, ab4 23. b3, Da7 24. Dd2 (**veure diagrama**), Ta8 25. Cb4, Tfb8 26. Ca6, Tb6 27. Tc1, Ta6 28. Aa6, Da6 29. Tc3, Af6 30. Tf3, Db7 31. Te1, Ae5 32. h3, Ta4 33. Dg5, f6 34. De3, Td4 35. Tf2, d5 (si 36. Df3, Af5!! 37. Df5, Td1 38. Rc2, Te1 39. Dc8, Rf7)(0-1)

Jeroni Bergas Ferriol

F.C. Mariense Senior

1.- Bernat Quetglas (Porter)	2.- Pep Bergas Frau
3.- Joan Sabater Font	4.- Andreu Alcover
5.- Miquel Quetglas	6.- Sion Ramis
7.- Pere Jordà Bauzà	8.- Esteve Bergas
9.- Francesc Fortuny	10.- Rafel Castelló
11.- Joan Bergas	12.- Jaume Ferriol

Partits Jugats: 9 Partits guanyats: 5
Partits empatats: 0 Partits perduts: 4

- 1.- Mariense-Marratxí = 16-0
- 2.- Poblense- Mariense = 5-3
- 3.- Mariense-Andratx = 3-4
- 4.- Cas Concos-Mariense = 3-2
- 5.- Ses Salines-Mariense = 2-3
- 6.- Mariense-Sant Marçal = 8-4
- 7.- Alqueria =Mariense = 3-2
- 8.- Mariense-Cala d'Or = 8-2
- 9.- La Porciúncula-Mariense = 1-12

Partits que jugarem dins el febrer a Maria:
9/2/01 Mariense - Poblense
23/2/01 Mariense - Ses Salines

BENJAMINS FUTBOL 7

Classificació de l'equip Benjamins de futbol 7 de Maria fins el dia 28 de gener de 2001. Aquest equip va començar la temporada fluixet però a mesura que passa el temps s'ha anat consolidant al capdamunt de la taula i està lluitant amb l'Artà per ocupar la tercera posició. Més difícil serà poder arribar al liderat, per no és impossible.

Darrers Resultats:

- Marier - Artà** 2-2
- Marier - Lloret** 6-1
- Montuïri - Marier** 2-4
- Marier - Manacorins** 4-3

Propers partits:

- 17 de febrer: Escolar - Marier
- 24 de febrer: Marier - Vilafranca
- 3 de març: Cardessar - Marier
- 10 de març; Marier - Petra
- 17 de març: Manacor - Marier
- 24 de març: Marier - Porto Cristo

Benjamins F-7 Grup D

LLORET-PETRA	9-1
CARDASSAR-MANACOR	0-11
VILAFRANCA-PORTOGRISTO	3-0
ESCOLAR-CALA MILLOR	Ajor.
MANACORINS-ARTÀ	2-2
MONTUÏRI-MARIER	2-4

1. MANACOR	15	14	1	0	131	13	33
2. Cala Millor	13	10	3	0	83	18	39
3. Artà	15	9	4	2	55	32	31
4. Marier	15	9	1	5	71	29	29
5. Montuïri	15	6	5	4	39	35	23
6. Vilafranca	15	7	1	7	60	47	22
7. Escolar	14	7	1	6	45	41	22
8. Manacorins	15	6	2	7	63	54	20
9. Llorca	15	5	1	9	40	59	16
10. Cardassar	15	4	0	11	23	86	12
11. Petra	15	1	1	13	20	99	4
12. Portocristo	15	1	0	14	9	114	3